

C-157/05. sz. ügy

Winfried L. Holböck

kontra

Finanzamt Salzburg/Land

(a Verwaltungsgerichtshof [Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Téke szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Jövedelemadó – Osztalék fizetése – Harmadik országból származó tőkejövedelem”

A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2007. május 24.

Az ítélet összefoglalása

1. *Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Téke szabad mozgása – A Szerződés rendelkezései – Hatály*

(EK 43. és EK 56. cikk)

2. *Téke szabad mozgása – A harmadik országba irányuló vagy onnan eredő tőkemozgások korlátozásai*

(EK 56. cikk és EK 57. cikk, (1) bekezdés)

1. Mind a letelepedés szabadságára vonatkozó EK 43. cikk, mind a téke szabad mozgására vonatkozó EK 56. cikk hatálya alá tartozhat az a nemzeti szabályozás, amely az osztalékban való részesülést olyan adónak veti alá, amelynek kulcsa az osztalék belföldi vagy külföldi eredetétől függ, függetlenül a részvényesnek az osztalékot fizető társaságban fennálló részesedése mértékétől.

Mindazonáltal nem lehet hivatkozni a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó fejezetére olyan helyzetben, amikor a részvényes harmadik országban letelepedett társaságtól részesül osztalékban. Ugyanis az említett fejezet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek hatálya kiterjedne a valamely tagállam állampolgárának vagy a valamely tagállam szabályozásával összhangban létrehozott társaságnak harmadik országban történő letelepedésével összefüggő helyzetekre.

(vö. 24., 28–29. pont)

2. Az EK 57. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az EK 56. cikk nem érinti az 1993. december 31-én hatályban lévő szabályozás tagállami alkalmazását, amely bár a belföldi társaság osztalékában részesülő részvényesre az általános adókulcs felét alkalmazza, a jövedelemadó általános kulcsával adóztatja az olyan, harmadik országban letelepedett társaság által kifizetett osztalékban részesülő részvényest, amelynek társasági tőkéjében az utóbbi kétharmados részesedéssel rendelkezik.

Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy az ilyen részvényes alappal hivatkozhat az EK 56. cikkre, az EK 57. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik a közvetlen befektetésekkel összefüggő

t?kemozgás olyan korlátozása, mint amilyen a külföldr?l származó osztalékkal szemben alkalmazott hátrányosabb adózási bánásmód, amennyiben az a részvényes és az érintett társaság közötti tartós és közvetlen gazdasági kapcsolatok létrehozására vagy fenntartására irányuló olyan részesedések megszerzését érinti, amelyek biztosítják a részvényes számára, hogy ténylegesen részt vegyen a társaság irányításában vagy ellen?rzésében; ez a helyzet az olyan külföldr?l származó osztalékkal szemben alkalmazott hátrányosabb adózási bánásmód esetében, amely a kifizet? társaságban fennálló kétharmados részesedéshez kapcsolódik.

(vö. 36–38., 44–45. pont és a rendelkez? rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. május 24.(*)

„T?ke szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Jövedelemadó –Osztalék fizetése – Harmadik országból származó t?kejövedelem”

A C?157/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2005. április 7?én érkezett, 2005. január 28?i határozatával terjesztett el? az el?tte

Winfried L. Holböck

és

a **Finanzamt Salzburg?Land**

között folyamatban lév? eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök (el?adó), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský és T. von Danwitz bírák,

f?tanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezet?: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

- W. L. Holböck képviseletében W.?D. Arnold Rechtsanwalt,
- a spanyol kormány képviseletében N. Díaz Abad, meghatalmazotti min?ségben,

- a francia kormány képviselőjében G. de Bergues és C. Jurgensen, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében H. G. Sevenster és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormányának képviselőjében M. Bethell, meghatalmazotti minőségben, segítője: T. Ward barrister,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében R. Lyal és G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 56. és az EK 58. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a W. L. Holböck és a Finanzamt Salzburg Land között harmadik országban honos társaságok által fizetett osztalék adóztatása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A jövedelemadóról szóló 1988. évi osztrák törvény (Einkommensteuergesetz 1988, BGBl. 400/1988, a továbbiakban: EStG 1988) 37. cikkének (1) és (4) bekezdése az adóreformról szóló 1993. évi törvénnyel (Steuerreformgesetz 1993, BGBl. 818/1993) történt módosítását megelőzően az alábbiak szerint rendelkezett:

„(1) Az adókulcs csökken:

- a nyereség felosztásából származó jövedelem [(4) bekezdés] [...] esetében a jövedelem egészére alkalmazandó általános adókulcs felére;

[...]

(4) Részesedésből származó jövedelem:

1. A részvények, illetve a belföldi társaság vagy kereskedelmi célú belföldi szervezet részesedései után járó osztalék tényleges felosztása

[...]”

4 Az előző pontban hivatkozott rendelkezések szövege az adóreformról szóló 1993. évi törvény általi módosításukat követően az alábbi volt:

(1) Az adókulcs csökken:

3. a részesedésből származó jövedelem [(4) bekezdés] [...] esetében a jövedelem egészére alkalmazandó általános adókulcs felére.

[...]"

(4) Részesedésből származó jövedelem:

1. A részesedés eredményei:

a) a belföldi társaságban vagy kereskedelmi célú belföldi szervezetben részvények vagy társasági részesedések útján fennálló részesedésből eredő bármilyen haszon [...]"

5 Ezen, a jövedelemadóira vonatkozó nemzeti jogszabálynak (a továbbiakban: nemzeti szabályozás) megfelelően felére csökkentett adókulcs vonatkozik („Hälftesteuersatz”) a belföldi társaságok nyereségének Ausztriában lakóhellyel rendelkező személyek részére történő kifizetésére.

6 A külföldi részvénytársaságok nyereségének Ausztriában lakóhellyel rendelkező személyek részére történő kifizetésére azonban a rendes jövedelemadó vonatkozik.

7 A nyereségek tényleges felosztásának adóztatása tekintetében sem az adóreformról szóló 1993. évi, sem a strukturális kiigazításról szóló 1996. évi törvény (Strukturanpassungsgesetz, BGBl. 201/1996) nem módosította a jogi helyzetet az 1993. december 31-ét követő időszak vonatkozásában.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 W. L. Holböck lakóhelye és érdekközpontja egyaránt Ausztriában található. A CBS Conmeth Business Systems GmbH ügyvezetője, amelynek székhelye Ausztriában található, és amely kozmetikai termékek kereskedelmével foglalkozik.

9 A fent nevezett társaság egyetlen tulajdonosa a CBS Conmeth Business Systems AG, amelynek székhelye Svájcban található. E második társaság tőkéjének kétharmadát W. L. Holböck birtokolja.

10 Mivel W. L. Holböck a CBS Conmeth Business Systems AG társasági tőkéjének résztulajdonosa, 1992 és 1996 között osztalékban részesült. Mint tőkejövedelemre, ezen osztalékokra Ausztriában az általános adókulcs alapján vetik ki a jövedelemadót.

11 Mivel ezen adó beszedését veszélyeztetettnek tartotta, a Finanzlandesdirektion für Salzburg – amelynek helyébe később a Finanzamt Salzburg Land lépett – 2000. július 3-i határozatában összesen 118 944 088 ATS erejéig biztosíték alapítását rendelt el W. L. Holböck vagyonára, amelynek célja a W. L. Holböck jövedelme után 1992 és 1996 között esedékes adó biztosítása volt. Az alapeljárás felperese keresetet nyújtott be e határozat ellen a Verwaltungsgerichtshofhoz.

12 W. L. Holböck keresetében fenntartotta, hogy a svájci székhelyű társaság általi, osztrák részvényes részére teljesített, határon átnyúló osztalékfizetés az EK 56. cikk alá tartozik, amelynek értelmében tilos a tőkemozgás bármilyen korlátozása a tagállamok és a harmadik országok között is. Az a tény, hogy a nemzeti szabályozás az Ausztriában letelepedett társaságok által természetes személyek részére fizetett osztalékokra az általános adókulcs felét állapítja meg, minden más külföldi eredetű osztalékokra azonban teljes adókulcsot ír elő, eltérő bánásmódnak minősül, amely nem igazolható.

13 A kérdést elterjesztő bíróság megjegyzi, hogy amikor a Bíróság a C-315/02. sz. Lenz-ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletében (EBHT 2004., I-7063. o.) a tőkevédelmek osztrák adóztatási rendszeréről határozott, a más tagállamokból származó tőkevédelmekre szorítkozott.

14 A fenti bíróság az EK 57. cikk (1) bekezdésére hivatkozva – amely szerint az 56. cikk rendelkezései nem érintik azoknak a nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásoknak a harmadik országokra történő alkalmazását, amelyeket a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgás tekintetében fogadtak el, amely közvetlen befektetéssel függ össze – úgy ítéli meg, hogy a „közvetlen befektetés” fogalmát nem pontosították megfelelően.

15 Ilyen feltételek mellett a Verwaltungsgerichtshof úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a tőke szabad mozgásáról szóló rendelkezésekkel (az EK 56. és azt követő cikkek) az 1993. december 31-én hatályos (és Ausztria 1995. január 1-jei, [az Európai Unióhoz történt] csatlakozásával hatályban maradt) nemzeti szabályozás, amely szerint a belföldi részvények után járó osztalékot a teljes jövedelemre és általános adókulcs felét kitevő adókulccsal adóztatják, míg a harmadik országban (az alapügyben: Svájc) letelepedett olyan részvénytársaság által fizetett osztalékot, amelyben az adóalany a részesedések kétharmada fölött rendelkezik, az általános jövedelemadókulccsal adóztatják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 A kérdést elterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EK Szerződés tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes-e az olyan tagállami szabályozás, amely, bár a belföldi társaság osztalékában részesülő részvényesre az általános adókulcs felét alkalmazza, a jövedelemadó általános kulcsával adóztatja az olyan, harmadik országban letelepedett társaság által kifizetett osztalékot, amelynek társasági tőkéjében az adózó kétharmados részesedéssel rendelkezik.

17 W. L. Holböck és az Európai Közösségek Bizottsága a Lenz-ügyben hozott ítéletre hivatkozva azt állítják, hogy a nemzeti szabályozás korlátozza a tőke szabad mozgását.

18 A Bizottság az alapeljárás felperesével ellentétben úgy ítéli meg, hogy a harmadik országban letelepedett olyan társaságtól kapott osztalék, amelyben a kedvezményezett részvényes a társasági tőke kétharmadának megfelelő részesedéssel rendelkezik, az EK 57. cikk (1) bekezdése szerinti „közvetlen befektetés” fogalma alá tartozik. Mivel a fent hivatkozott szabályozás 1993. december 31-ét megelőzően is hatályban volt, az e rendelkezés által előírt, a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó, EK 56. cikkben rögzített korlátozás tilalma alóli kivétel hatálya alá tartozik.

19 A francia és a holland kormány azonban elsőslegesen azt állítja, hogy a nemzeti szabályozást kizárólag a letelepedés szabadságára, és nem a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezések alapján lehet vizsgálni. Ugyanakkor, mivel e szabadság nem terjed ki a tagállami állampolgárok valamely harmadik országban történő letelepedésére, W. L. Holböck nem jogosult a letelepedés szabadságára hivatkozni annak érdekében, hogy vitassa e jogszabály alkalmazását azon osztalékokra, amelyet valamely olyan Svájcban letelepedett társaságtól kapott, amelyben a társasági tőke kétharmadának megfelelő részesedéssel rendelkezik.

20 Amennyiben a nemzeti szabályozást a tőke szabad mozgása tekintetében kellene vizsgálni,

a fent említett két kormány az Egyesült Királyság Kormányával együtt a Bizottság álláspontjával ért egyet, amely szerint az ilyen szabályozás mindenképpen az EK 57. cikk (1) bekezdése által elírt kivétel hatálya alá tartozik.

21 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közvetlen adók ugyan a tagállamok hatáskörébe tartoznak, ez utóbbiak azonban e hatáskörüket a közösségi jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni (a C-35/98. sz. Verkooyen-ügyben 2000. június 6-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-4071. o.] 32. pontja, a fent hivatkozott Lenz-ügyben hozott ítélet 19. pontja és a C-319/02. sz. Manninen-ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7477. o.] 19. pontja).

22 Ami pedig azt illeti, hogy a nemzeti szabályozás egyik vagy másik szabadság körébe tartozik, a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az érintett szabályozás célját kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben a C-196/04. sz., Cadbury Schweppes és Cadbury Schweppes Overseas ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7995. o.] 31–33. pontját, a C-452/04. sz. Fidium Finanz ügyben 2006. október 3-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-9521. o.] 34. és 44–49. pontját, a C-374/04. sz. Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 37. és 38. pontját, a C-446/04. sz. Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 36. pontját, valamint a C-524/04. sz. Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation ügyben 2007. március 13-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 26–34. pontját).

23 Ellentétben a fent hivatkozott, Cadbury Schweppes és Cadbury Schweppes Overseas (31–32. pont), valamint a Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation (28–33. pont) ügyben hozott ítéletek alapjául szolgáló tényállással, a nemzeti szabályozás célja szerint nem kizárólag a társaság döntéseinek meghatározó befolyásolását, és tevékenységének meghatározását lehetővé tevő részesedésekre alkalmazandó.

24 Ugyanis mind a letelepedés szabadságára vonatkozó EK 43. cikk, mind a tőke szabad mozgására vonatkozó EK 56. cikk hatálya alá tartozhat az a nemzeti szabályozás, amely az osztalékban való részesülést olyan adónak veti alá, amelynek kulcsa az osztalék belföldi vagy külföldi eredetétől függ, függetlenül a részvényesnek az osztalékot fizető társaságban fennálló részesedése mértékétől (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation ügyben hozott ítélet 37–38. pontját, valamint a Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 36., 80. és 142. pontját).

25 Ugyanakkor a jelen esetben sem az egyik, sem a másik szabadsággal nem ellentétes a nemzeti szabályozás alkalmazása.

26 Egyrészt, ami a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseit illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az EK 43. cikk biztosítja a valamely más tagállam területén való letelepedés szabadságát a tagállamok állampolgárai számára, ami a letelepedés országának joga által a saját állampolgáira elírt feltételek szerint magában foglalja a gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások alapítására és irányítására vonatkozó jogot (lásd a C-251/98. sz. Baars-ügyben 2000. április 13-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2787. o.] 27. pontját és a C-9/02. sz. De Lasteyrie du Saillant ügyben 2004. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-2409. o.] 40. pontját).

27 A Bíróság következetes ítélkezési gyakorlata szerint még akkor is, ha a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezések szövegének tanúbizonysága szerint azok célja a nemzeti elbánásnak a fogadó tagállamban történő biztosítása, azok egyaránt kizárják, hogy valamely tagállam megakadályozza az állampolgára vagy a joga szerint alapított társaság számára, hogy

letelepedjen valamely másik tagállamban (lásd a C-446/03. sz., Marks & Spencer ügyben 2005. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-10837. o.] 31. pontját, valamint a fent hivatkozott Cadbury Schweppes és Cadbury Schweppes Overseas ügyben hozott ítélet 42. pontját).

28 Mindazonáltal a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó fejezete nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek hatálya kiterjedne a valamely tagállam állampolgárának vagy a valamely tagállam szabályozásával összhangban létrehozott társaságnak harmadik országban történő letelepedésével összefüggő helyzetekre (lásd ebben az értelemben a C-102/05. sz., A és B ügyben 2007. május 10-én hozott végzés [EBHT 2007., I-0000. o.] 29. pontját).

29 Így nem lehet hivatkozni e fejezet rendelkezéseire olyan helyzetben, mint amely az alapügyben is fennáll.

30 Másrészt, ami a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseit illeti, a Bíróság a fent hivatkozott Lenz-ügyben hozott ítélet 20–22. pontjában egyértelműen úgy ítélte meg, hogy a nemzeti szabályozás, amennyiben 25%-os mentesítési adókulcs, illetve a tőkejövedelem adókulcsának felének alkalmazását annak a feltételnek rendeli alá, hogy a jövedelem forrása Ausztria legyen, nemcsak elriasztja az osztrák illetékes adózókat attól, hogy tőkéjüket ezen tagállamon kívül letelepedett társaságokba fektessék be, de egyúttal korlátozó hatással jár ez utóbbi társaságokra nézve, amennyiben akadályt állít fel velük szemben az ezen államban történő tőkegyűjtés terén. A Bíróság szerint az ilyen szabályozás az EK 56. cikk (1) bekezdése értelmében elvileg a tőke szabad mozgása tiltott korlátozásának minősül.

31 Azonban még ha megalapozottan hivatkozhatna is valamely tagállam harmadik országban létrehozott társaság kétharmadát birtokló állampolgára az EK 56. cikk (1) bekezdése által kimondott, a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó korlátozások tilalmára annak érdekében, hogy vitassa e szabályozásnak az ilyen társaságtól kapott osztalékra történő alkalmazását, a fenti szabályozás az EK 57. cikk (1) bekezdése által előírt kivétel hatálya alá tartozik, amint arra a francia, a holland kormány és az Egyesült Királyság Kormánya, illetve a Bizottság is rámutatott.

32 Az utóbbi rendelkezésből ugyanis kitűnik, hogy az EK 56. cikk rendelkezései nem érintik azoknak a nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásoknak a harmadik országokra történő alkalmazását, amelyeket a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgás tekintetében fogadtak el, amely közvetlen befektetéssel – az ingatlanbefektetéseket is beleértve –, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacokra történő bevezetésével függ össze.

33 Habár a Szerződés nem határozza meg a „közvetlen befektetés” fogalmát, meghatározást nyer a Szerződés 67. cikke (az Amszterdami Szerződés hatályon kívül helyezett cikk) végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelv (HL L 178., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.) I. mellékletét képező tőkemozgások nomenklatúrájában (a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 177. és 178. pontja).

34 Amint az a „közvetlen befektetéseknek” a fent hivatkozott nómenklatúra I. részében szereplő felsorolásából és az arra vonatkozó magyarázó megjegyzésekből következik, a közvetlen befektetések fogalmába minden olyan, a természetes vagy jogi személy által végrehajtott befektetés beletartozik, amely a tőkét biztosító személy és azon társaság közötti tartós és közvetlen kapcsolat létrehozását, illetve fenntartását szolgálja, amelynek részére e tőkét gazdasági tevékenység folytatása céljából szánják (lásd a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 180. és 181. pontját).

35 Ami az új vagy meglévő vállalkozásokban való részesedéseket illeti, amint azt a magyarázó megjegyzések is megerősítik, a tartós gazdasági kapcsolatok létrehozásának, illetve fenntartásának célja feltételezi, hogy a részvényes tulajdonában álló részvények – a részvénytársaságokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, vagy más rendelkezések alapján – biztosítják számára, hogy ténylegesen részt vegyen a társaság irányításában vagy ellenőrzésében (lásd a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 182. pontját).

36 Ellentétben azzal, amit az alapeljárás felperese állít, az EK 57. cikk (1) bekezdésében említett, a közvetlen befektetésekkel, illetve letelepedéssel összefüggő tőke mozgás korlátozása nemcsak azon nemzeti intézkedéseket foglalja magában, amelyek a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőke mozgásokra történő alkalmazásuk folytán korlátozzák a befektetéseket, illetve beruházásokat, hanem azokat is, amelyek korlátozzák az azokból származó osztalék kifizetését (lásd a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 183. pontját).

37 Ebből következik az EK 57. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik a tőke szabad mozgásának olyan korlátozása, mint amilyen a külföldről származó osztalékkal szemben alkalmazott hátrányosabb bánásmód, amennyiben az a részvényes és az érintett társaság közötti tartós és közvetlen gazdasági kapcsolatok létrehozására vagy fenntartására irányuló olyan részesedések megszerzését érinti, amelyek biztosítják a részvényes számára, hogy ténylegesen részt vegyen a társaság irányításában vagy ellenőrzésében (a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 185. pontja).

38 Amint arra a francia és a holland kormány, illetve a Bizottság is rámutatott, ez a helyzet a kifizető társaságban fennálló kétharmados részesedés után külföldről származó osztalékkal szemben alkalmazott kedvezőtlenebb adózási bánásmód esetében.

39 Ugyanakkor az EK 57. cikk (1) bekezdéséből az következik, hogy valamely tagállam a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban még akkor is alkalmazhat az e rendelkezés tárgyi hatálya alá tartozó, a tőke szabad mozgását érintő korlátozásokat, ha azok ellentétesek a tőke szabad mozgásának az EK 56. cikkben rögzített elvével, feltéve hogy azok már 1993. december 31-én hatályban voltak. (a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 187. pontja).

40 Habár főszabályként a nemzeti bíróság feladata a valamely közösségi aktus által rögzített időpontban létező jogszabályok tartalmának megállapítása, a Bíróság meghatározhatja az olyan közösségi fogalom értelmezési szempontjait, amely az eltérést engedő közösségi rendszernek az adott időpontban „létező” nemzeti jogszabály tekintetében való alkalmazásának alapját képezi (lásd ebben az értelemben a C/302/97. sz. Konle ügyben 1999. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 1999., I/3099. o.] 27. pontját és a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 191. pontját).

41 Ebben az összefüggésben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az ily módon meghatározott időpontot követően elfogadott nemzeti intézkedés önmagában emiatt nem zárható ki

automatikusan a szóban forgó közösségi aktus eltérést enged? rendszeréb?l. Ugyanis az eltérést enged? rendszer kiterjed az olyan rendelkezésre, amely a lényegét tekintve megegyezik a korábbi nemzeti szabályozással, vagy amely pusztán a korábbi szabályozásban szerepl? közösségi szabadságok és jogok gyakorlása el?tti akadályok csökkentésére vagy felszámolására irányul. Ezzel szemben nem lehet a szóban forgó közösségi aktus által rögzített id?ben létező jogszabályokkal egy tekintet alá venni azt a szabályozást, amely a korábbi jogban szerepl?t?l eltér? megközelítést alkalmaz, és új eljárásokat vezet be (lásd a fent hivatkozott Konle?ügyben hozott ítélet 52. és 53. pontját, illetve a Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 192. pontját).

42 A nemzeti bíróság a jelen esetben az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatában egyértelm?vé tette, hogy az Ausztriában a harmadik országokban letelepedett társaságok által fizetett osztaléokra az alapeljárás tényállásának megvalósulása idején alkalmazandó adóztatási rendszer alapját az adóreformról szóló 1993. évi, illetve a strukturális kiigazításról szóló 1996. évi törvénnyel módosított 1988. évi EStG képezte. Az el?zetes döntéshozatalra utaló végzésb?l szintén kit?nik, hogy a nyereség felosztásának adóztatása tekintetében az 1993. december 31?ét követ?en bevezetett jogszabály?módosítások az 1993. december 31?ét megelőz?en az 1988. évi EStG által bevezetett rendelkezésekhez képest nem változtattak az alapeljárás tényállására alkalmazandó jogi háttéren, még az ezen id?pontot követ? id?szak tekintetében sem.

43 Ilyen körülmények között a nemzeti szabályozást úgy kell tekinteni, mint amely az EK 57. cikk (1) bekezdése értelmében 1993. december 31?én hatályban volt.

44 Ebb?l következ?en, még ha felételeznénk is, hogy a W. L. Holböck helyzetében lévő adózó megalapozottan hivatkozhatna az EK 56. cikkre, azzal nem ellentétes a nemzeti szabályozás alkalmazása az alapügyben felmerült körülmények között.

45 A fentiekre tekintettel a kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EK 57. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az EK 56. cikk nem érinti az 1993. december 31?én hatályban lévő szabályozás tagállami alkalmazását, amely bár a belföldi társaság osztalékában részesül? részvényesre az általános adókulcs felét alkalmazza, a jövedelemadó általános kulcsával adóztatja az olyan, harmadik országban letelepedett társaság által kifizetett osztalékban részesül? részvényest, amelynek társasági t?kéjében az utóbbi kétharmados részesedéssel rendelkezik.

A költségekr?l

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következ?képpen határozott:

Az EK 57. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az EK 56. cikk nem érinti az 1993. december 31?én hatályban lévő szabályozás tagállami alkalmazását, amely bár a belföldi társaság osztalékában részesül? részvényesre az általános adókulcs felét alkalmazza, a jövedelemadó általános kulcsával adóztatja az olyan, harmadik országban letelepedett társaság által kifizetett osztalékban részesül? részvényest, amelynek társasági t?kéjében az utóbbi kétharmados részesedéssel rendelkezik.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.